

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Adell. Abbatissæ Sanctæ Dei genitricis sempérque virginis Mariæ & sancti Petri Apostolorum principis, sanctique martyris Ciriaci in Gerondod,
ejúsque sororibus canonicè substituendis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ABBATISSÆ ET CONVENTI
sancti Ciriaci in Gerondod.

Epist. 102.
Ab solvantur 3
solutione cen-
sus unius mar-
cæ argenti.

Nostro apostolatu est compertum quod inclitæ recordationis Otto Imperator per privilegium suum confirmavit monasterio sancti Ciriaci de Vrbe annum censum unius marcæ argenti a monasterio vestro solvendum. Constituit præterea nobis per litteras Frederici Imperatoris ab eo pro viginti annis censem ipsum solutum fuisse monasterio memorato. Nos autem, ut Ecclesia vestra in sua maneat libertate, paterna volentes sollicitudine providere, consentientibus nuntiis vestris marcam unam censiū nostro duximus adaugendam, vos à solutione ipsius census dicto monasterio faciendo penitus absolventes, quia nos dicto monasterio satisficeri faciemus. Datum apud Montem Flasconem IV. Non. Augusti, anno decimo.

R. CASINENSI ABBATI.

Epist. 103.
Dicit le nolle
respondere lice-
tis ejus.

Recepimus litteras tuas, & quæ continebantur in eis notavimus diligenter. Iis autem super quibus nos confulere voluisti non duximus respondendum, cum consultatio ipsa quaestione continet Ecclesie Casinensis, quæ inter reac homines tuos sub examine judiciali dinoscitur agitari. Vnde per judices ipsos honestius nobis potuisse exponi. Datum Viterbij V. Idus Augusti, anno decimo.

CONSVLIBVS ET POPVLO
Viterbiensi.

Epist. 104.
Vi Malfitanam
puellam super
legitimitatem sua
non permittant
ab aliquo mo-
lestari.

Ad nostram noveritis audientiam pervenisse quod cum Thol. filius quondam Girardi Manituti Malfitanam mulierem carnaliter cognovisset, ex ea tandem filia procreata, ipsam duxit postmodum in uxorem. Verum quia puellam ipsam quidam non esse legitimam asseverant, idem T. nobis humiliter supplicavit ut eidem puella paterna super hoc dignaretur sollicitudine providere. Cum igitur secundum canonicas sanctiones favore subsequentis matrimonij proles de naturali prius suscepit concubitu, legitima debeat reputari, universitati vestre per apostolica scripta mandamus quatinus si est ita, prædictam puellam super legitimitate sua non permittatis ab aliquibus molestari. Datum apud Montem Flasconem III. Non. Augusti, anno decimo.

CONSVLIBVS VITERBIENSIEBVS.

CVM res Paterinorum decreverimus publicari, ne quis in fraudem, occasione depositi, eas detinere contendat, præsentium vobis auctoritate concedimus ut apud quoscunque, sive in Viterbio, sive in ejus districtu, res hujusmodi repereritis, liceat vobis illas accipere, ipsarumque rerum detentores, prout expedierit, arbitraria poena punire. Quod ut liberiūs exequi valeatis, firmiter inhibemus ne hujus executionis obtentu futuri Consules vos præsumant ausu temerario molestare. Nulli ergo &c. nostre concessionis & inhibitionis &c. Si quis autem &c. Datum Viterbij II. Idus Augusti, anno decimo.

ADELL. ABBATISSÆ SANCTÆ DEI
genitricis semp̄que virginis Mariae &
sancti Petri Apostolorum principis, sancti
que martyris Ciriaci in Gerondod, ejusque
sororibus canonice substituendis.

PRudentibus virginibus, quæ sub habitu religionis, accensis lampadibus, per opera sanctitatis jugiter se præparant obviā sponso venire, sedes apostolica debet patrocinium impetriri; ne forte cuiuslibet temeritatis incurſus aut eas à proposito revocet, aut robur (quod abfit) sacræ religionis infringat. Eapropter, dilecta in Christo filia, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & prefatum monasterium in Gerondod, quod in fundo beati Petri, quem bona memorie G. Marchio cum tota proprietate sua Ecclesiæ Romanæ obtulit intuitu pietatis, noscitur esse constructum, in quo divino estis obsequio mancipata, ad exemplar felicis recordationis Iohannis & Leonis prædeceſſorum nostrorum Romanorum Pontificum cum Clericis ministerialibus & omnibus ad idem monasterium pertinentibus sub beati Petri & nostra protectione suscipimus & præsentis scripti privilegio communimus. In primis siquidem statuentes ut ordo canonicus, qui in eodem monasterio secundum Deum institutus esse diſoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea qualcunque possessiones & quæcunque bona idem monasterium in prefenti justè & canonice possidet, aut in futurum conceſſione Pontificum, largitione Regum vel Principum, oblatione fideliūm, seu aliis justis modis præstante Domino poterit

Epist. 106.
Confirmantr
eis libertates &
immunitates, &
concedantur
eis nonnulla
privilegia.

adipisci, firma vobis vestrisque successoribus & illibata permaneant. in quibus hæc proprii duximus exprimenda vocabulis. Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est, cum omnibus pertinentiis suis. Forensem Ecclesiam, cum capellis. Monasterium in Froſe, cum ipsa villa & duabus parrochias positis in eadem. Alleenem majorem & minorem, cum capella & duabus parrochias. Egelensem cum capella Abbatisse & tribus aliis Ecclesiis. Waledalen. cum capella Abbatisse & parrochia. Padeburnen. cum duabus Ecclesiis. Hetteborn. cum parrochia. Quatuor villas quæ nominantur Polege, cum Ecclesia. Næterstede, cum Ecclesia. Iezere cum Ecclesia. Strenze, cum Ecclesia. Drogelen. cum Ecclesia. Bernezingerot, Ethelbelingerot cum Ecclesia. Behem, Wellebeke, Genezendorp, Baleberge, Benendorp, Analaborc, Hachebornen viginti quinque mansos, in Henkeltorp viginti septem mansos, in Plezege septem mansos, Alkendorp duodecim mansos, in occidental Hegelen triginta mansos, in Grovingen triginta tres mansos, in Bleken-torp triginta septem mansos cum parrochia, in Ammendorp tres mansos, in Hergerstede & in Wersterhusen sedecim mansos, in Remestorp decem & septem mansos & dimidium, cum foro, & viginti curtes pertinentes ad forum cum Ecclesia, in Wallenthorp quatuor mansos, in Mulendorp sex mansos, in Cumelez decem mansos, in Nientorp sex mansos, in Afmerleve viginti duos mansos, cum Ecclesia, in Zorchewist octo mansos, in Storniz viginti duos mansos, in Drosege tredecim mansos, in Chocstede duos mansos, in Sinselve duos mansos, in Wederstede dimidium mansum, in Winnige duos mansos, in Wicfelderothe novem mansos, in Hachemerlephe decem & octo mansos, in Gaterlephe tres mansos, in Welplephe tres mansos, in Wederstorp unum mansum, in Daldorp sex mansos, in Remstede unum manfum, in Wipere unum mansum, in Avensleve duos mansos, in Rodolvesbure duos mansos, in Sulthen duos mansos, in Retmerleve viginti mansos, in Menstede duos mansos, in Scolene unum mansum, in Burgewiz duos mansos, in Levez duos mansos, in Lere unum mansum, in Thederzengerot unum mansum, in Wendingerbroche duos mansos, in Mandorp unum mansum, in Cephen duos mansos, in Abberoh unum mansum. Sanne novalium vestrorum, quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, tam de terris cultis quam incultis, sive de hortis & virgultis, & punctionibus vestris, vel de nutrimentis animalium vestrorum, nullus à vobis decimas exigere vel extorquere presumat. Ad hæc, novas & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis in eadem Ecclesia fieri prohibemus. Predicitorum autem prædecessorum nostrorum vestigia inhærentes, prohibemus omnem cujuslibet Ecclesię sacerdotem, præter apostolicam sedem, habere aliquam in vestro monasterio ditionem. Præterea beatorum Apostolorum Petri & Pauli auctoritate inhibemus ut nullus Rex, Dux, Marchio, Comes, vel alia secularis persona licentiam habeat ipsum monasterium aliquibus hominibus in beneficium dare, ut profecto juxta id quod subiectum apostolica sedi privilegij firmitate constituit, inconcusse ditatum permaneat, & locis ac rebus, tam iis quas moderno tempore habet vel possidet, quamquam quæ futuri temporibus in jure ipsius monasterij divina pietas voluerit adaugere ex donis, oblationibus, decimisque fidelium, absque ullius personæ contradictione firmitate perpetua perfrauantur. Obeunte vero te nunc ejusdem loci Abbatisse, vel earum aliqua quæ tibi successerit, nulla ibi qualiter subreptionis astutia vel violentia preponatur, nisi quam sorores communi consensu, vel earum pars consilij sanioris, secundum Dei & timorem & canonicas sanctiones providerint eligendam. Libertates quoque & immunitates antiquas & rationabilis consuetudines monasterio vestro concessas & haec tenus observatas, ratas habemus, & eas perpetuis temporibus illibatas permanere facimus. Ad hæc, auctoritate apostolica prohibemus ut nullus publicus judex vel quilibet ex judicaria potestate in loca præfati monasterij ad causas audiendas ingredi audeat, vel freda seu tributa & conjectus aliquos exigendos, aut mansiones vel paratas faciendas, fidejussiones tollendos, homines ipsius Ecclesię constringendos, teloneum vel palafredos ab ipsius hominibus requiriendos, eosdem homines sive litos vel liberos ad mallum convocandi, vel exercendi aliquam potestatem, nisi Advocatus quem Abbatisse ejusdem loci communis consensu sororum suarum ad hoc duxerit eligendum. Ad indicium autem per-

Tom. II.

H ij

ceptæ hujus à sede apostolica libertatis duas marcas & dimidiā puri argenti nobis nostrisq[ue] successoribus annis singulis perfolvetis. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat p[re]fatum monasterium temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt uibus omnimodis profutura. Salva apostolica[rum] sedis auctoritate & dioecesanorum Episcoporum canonica justitia in Ecclesiis non exceptis. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularis persona, hanc nostra constitutionis paginam sciens, &c. usque districta ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua iura servantibus &c. usque in finem. Amen. Datum Viterbij per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Coſmidin Diaconi Cardinalis, sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cancellarij, V. Idus Auguſti, Indictione VI II. incarnationis dominicae anno MCCCVII. pontificatus vero Domini Innocentij Papæ III. anno decimo.

ABBATI MALLEONENSI.

Epist. 107.

Mandatur ut
A. de Scobol ad
primam cogat
redire uxorem.

Ex parte tua fuit propositum coram nobis quod cum A. de Scobol . . mulierem duxerit in uxorem, & cum ea fuerit diutius commoratus, ipsam carnaliter non cognovit. Vnde bonæ memoria W. Pictavensis Episcopus, cum ei de frigiditate viri tam per ipsius quam mulieris confessionem plenius constitisset, inter eos divortium celebravit. Verum postmodum alij nupsit mulier supradicta, & p[re]fatus A. duxit aliam in uxorem, quam carnali commixtione cognovit. Unde quæſisti per sedem apostolicam explicari utrum dietus vir debeat ad primam redire, vel manere potius cum secunda. Nos igitur inquisitione tua taliter respondemus, quod cum ex p[ro]st facto appareat fuisse p[re]fatum Episcopum circumventum, dictus A. ut ad primam redeat est cogendus. Datum Viterbij XIV. Kal. Septembris, anno decimo.

ABBATI ET MONACHIS
Resbaciensibus.

Epist. 108.

Confirmantur
privilegia co-
rum & omnes
libertates & im-
munitates.

Vide ſuprā
epift. 96.

Licet monasterium vestrūm per privilegium felicis recordationis Innocentij Papæ p[re]decessoris nostri plena videtur libertatis prærogativa gaudere, emergente tamen postmodum inter bona memoria. Meldensem Episcopum & mo-

nasterium ipsum super ejusdem subjectio[n]e scrupulo quæſtionis, beatæ memorie Alexander Papa p[re]decessor noster, ad cuius p[re]sentiam eadem fuerat cauſa de-lata, ipsius cauſa meritis intellectis, jus episcopale in monasterio vistro Meldensi adjudicavit Episcopo. Postea quoque quæſtionis ejusdem coram nobis materia fuſcitata, cauſam ipsam per dilectos filios. Suesſionem Decanum, H. Cantorem Remensem, &c. Succentorem Silvæn-tem examinari fecimus diligenter. Qui cùm eandem cauſam ad nos remiſſent sufficienter instruētam, nos utriusque partis rationibus intellectis, quia cognovimus efficaciores Meldensis Episcopi ratio[n]es, ſubjectionem eidem monasterij v[est]ri adjudicare curavimus, ut liberam ibidem tanquam diocesanu[m] Episcopu[m] habeat potestarem; ita tamen ut per hoc nullum apostolica[rum] ſedi p[re]judicium generetur quod minus legitimo tempore, si voluerit, ſuam iustitiam prosequatur. Verū quia p[ro]p[ter]eas & alia bona monasterij memorati per illud privilegium Innocentij eidem ſunt monasterio confirmata, nos ipsius p[re]decessoris nostri v[est]igii inha-rentes, vobis & per vos ea monasterio ve-ſtro, ſicut eadem iuste ac pacifice poſſeditis, auctoritate apostolica confirmamus, & p[re]ſentis scripti privilegio communimus. in quibus haec proprie[n]t[er] nominibus duxiimus exprimenda. Burgum videlicet ipsius monasterij, quod Resbacus dicitur, cum omnibus suis appenditiis, cum Ecclesiis & decimis, cum ſervis & ancillis, cum pratis aut paſcuis, cum aqua qua dicitur Muera, ſeu omni p[re]ſcatione, in ſulis quoque ac molendinis, necon & p[re]ſcatoriis, cum pontibus etiam cunctis que ipsius aquæ tranſitoriis, & cum omnibus ſibi adjacentibus, cultis & incul[ti]is. Villam Orle[um] & villam Montbott[um] cum earundem villarum Ecclesiis, decimis, ſervis & ancillis, pratis & paſcuis, & cum omnibus eisdem adjacentibus cultis & incul[ti]is. Villam qua Vltiacus dicitur, & vil-lam qua Septemfortes dicitur, cum ea-rundem villarum Ecclesiis, decimis, ſervis & ancillis, cum pratis & paſcuis, & earum appenditiis cultis & incul[ti]is. Portum de Fai dimidium. Villam qua Brige[n] dicuntur, cum matre Ecclesia & decimis ad eam pertinentibus, cum ſervis & ancillis, cum pratis & paſcuis, & aliis cir-cumadjacentibus tam cultis quam incul[ti]. Villam qua dicitur Montiniacus, cum Ecclesia & decima & ſibi circumadjacen-